

Meseország vándorai

Tavaszodik végre, ébrednek a téli álom után Meseország népe is. Könnyű köpenyt és lábbelit öltve, tarisznyájukat kincsekkel töltve indulnak útnak a vándormuzsikusok, piktorok, komédiások és tollforgatók, hogy megörvendeztessék a mesére vágyókat szerte a világban. A Vojtina Bábszínház is tárt kapukkal várja őket, és hamarosan ide is ér egyikük, egy jótollú, szépszávú vándor...

SŐREGI MELINDA

„Kaposváron születtem. Itt kezdődött minden, a Csiky Gergely Színházzal, Pogány Judit Pinokkiójával, a Diótörővel, és azzal a rengeteg előadással, amit láthatam. Majd következett az ELTE magyar és francia szaka, ahol igyekeztem a színházi tárgyú órákat látogatni. Tanított Radnóti Zsuzsa, Nánay István, Györfly Miklós és Földényi F. László is, akikkel a Színházművészeti Egyetemen újra találkozhattam. Először színházi kritikákat kezdtem írni, főként a Criticai Lapok által meghirdetett pályázat apropóján, és lassacskán elindult a kritikus „pályám”.

Jártam a Bárka Színház Hajónapló Műhelyébe is, a 3-as számúba, melyet Nánay tanár úr és Bérczes László vezetett (és vezet azóta is). Sokat tanultunk írásról, színházról, színházi írásról, illetve a közös munkáról, hiszen fesztivál-újságokat

is szerkesztettünk, együtt táboroztunk két éven keresztül. Ebben az időszakban jártam először a kecskeméti bábofesztiválon és Kisvárdán is, a határon túli színházaknak szervezett mustrán: mindkettő Nánay tanár úr érdeme, így a bábo műfaj és a határon túli színház egyaránt érdekelni kezdett, és az érdeklődés a mai napig tart.

Harmadik próbálkozásra vettek fel a Színház- és Filmművészeti Egyetem színháztudományi (magyarul dramaturg)

szakára, Osztovits Levente és Radnai Annamária osztályába. Párhuzamosan végeztem a bábszínész osztállyal, így folyamatosan kapcsolatban lehettem velük, láttam a munkáikat, és egyre inkább érlelődött az elhatározás, hogy egy olyan nem hétköznapi dologgal kellene megpróbálkozni, mint a bábdramaturgia. Bár emellett a kortárs színházi törekvések is folyamatosan foglalkoztatnak: ösztöndíjjal 5 hónapot töltöttem a londoni Nemzeti Színházban, valamint részt veszek két független alkotóközösség, a Küiklopsz Műhely és a Lakmusz Csoport munkájában.

A Budapest Bábszínházban töltöttem a színházi gyakorlatom, ahol Josef Krofta és Balázs Zoltán mellett dolgoztam asz-szisztensként. Székely Andreának segédkeztem a *Mesélő kert* című előadás és az *Óz, a nagy varázsló* létrehozásában, már önálló dramaturgként, valamint a Hepp Trupp első bemutatójában (*Mátyás király asztalánál*) is közreműködtem. Jelenleg a veszprémi Kabóca Bábszínház dramaturgjaként dolgozom.

Rengeteget utazom, Kaposvárról Veszprémbe és vissza, Pestre, fesztiválokra, illetve külföldre. Olyan, mintha szinte mindig úton lennék. De az utazásoknak,

a világjárásnak köszönhetem a sokféle színházi élményt és a sokféle ismeretséget. Alapvetően és mindenek előtt a színházban is az ember érdekel, és ezáltal a közös alkotó munka. Szeretek része lenni az alkotó folyamatnak, összedolgozni a rendezővel, tervezővel, zeneszerzővel, és megtalálni számukra az ideális szövegmenyiséget vagy egy jól működő szerkezetet. Nagyon remélem, hogy a további utazások során erre még több alkalom is nyílik majd, például most éppen Debrecenben, egy Yehudi Menuhin-mese, *A király, a macska és a begedű* kapcsán...”

Sőregi Melinda

